

[Hans Hansen.]

det Spørgsmaal: Nedbringelse af de faste Ejendomsskatter, vil jeg gerne tillade mig at stille et konkret Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Det ærede Medlem ønskede og fik Tilslutning dertil fra det ærede Medlem Hr. Holstein — en Tilbageføring af Skatterne til Niveauet fra 1914. I den Anledning vil jeg gerne have Lov til at stille et konkret Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem ønsker, at den faste Ejendomsbeskatning skal tilbageføres til sin Højde i 1914, menes der saa den faste Beskatnings nominelle Beløb, eller menes der den faste Beskatnings Højde i Forhold til Skattebudgetterne i Dag? For hvis der skal være Mening i en Ligestilling — og hvad menes der overhovedet med skattemæssig Retfærdighed ud fra det ærede Medlems Betragtning andet end Ligestilling? —, kan der efter min Formening kun menes en Tilbageføring i Forhold til Skattebudgetterne; og hvis man vil føre den faste Beskatning tilbage til Skattebudgetterne i 1914, betyder det, at den faste Beskatning skal forhøjes. Men hvis den skal sættes til sit nominelle Beløb, skal den nedbringes. Men jeg vil ikke tro, at man ud fra Betragtningen om skattemæssig Retfærdighed vil mene, at man skal nedsætte den faste Beskatning i Forhold til den samlede Beskatning, og derfor mener jeg ærlig talt, at hele denne Tale om skattemæssig Retfærdighed i denne Forbindelse svæver i Luften for det ærede Medlems Vedkommende.

Det glædede mig i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal forstod, at hvis man forhøjede de faste Skatter, blev Laaneobjektet mindre i en Ejendom. Nu har jeg aldrig lagt Skjul paa, at Ejendomsskylden, Bygningsbeskatningen, er Venstres Opfindelse, og det er efter min Mening den sletteste af alle slette Skatter, Venstre nogen Sinde har gennemført. Tilbage bliver saa de faste Grundskatter. Naar det ærede Medlem indrømmer, at jo højere den faste Grundskat bliver, Ejendoms- og Bygningsbeskatningen — det er Skat paa arbejdsskabte Værdier, det er Skat paa Flid og Præmie for Dovenskab (*Madsen-Mygdal*: Det er lige meget, vi skal betale dem alligevel) Nej, det er netop en Brist i det ærede Medlems Opfattelse af, hvad det virkelig drejer sig om, for naar det ærede Medlem indrømmer, at jo højere Grundskatterne bliver, desto mindre bliver Laaneobjektet, indrømmer det ærede Medlem ogsaa, at saa bliver Købesummen mindre for Ad-

gangen til Ejendommen. (*Madsen-Mygdal*: Nej, nej). Ja, hvis det ærede Medlem er saa naiv, at det, naar han handler, er ham ligegyldigt, hvor høje Skatterne er paa en Ejendom, vil jeg ikke raade det ærede Medlem til at gaa ud i Ejendomsdelen ret mange Gange.

Tager det offentlige hele Værdien, sagde det ærede Medlem, betyder det kun, at der lukkes af for Fremskridt og Udvikling. Men dertil vil jeg gerne sige, at da det offentlige har undladt at tage disse Værdier, tog Kreditforeninger og Banker og Sparekasser dem; og saa er Fejlen i det ærede Medlems Opfattelse den, at han glemmer Skatterne. Saa kom Borgerne nemlig til at betale Skatter til det offentlige og Grundrente til Kreditforeninger, Banker og Sparekasser. Det er vist rigtigt, at netop fordi Banker og Sparekasser og Pengeinstitutter har faaet Lov til at tilvende sig dette, har de spærret for Fremskridtet og Udviklingen her i Landet; men det skyldes, at det offentlige ikke fik Lov til at opkræve det, der virkelig tilhører det offentlige, nemlig Renten af den nøgne Jords Værdi.

Her er det ejendommeligt, og det kan kun være et Udtryk for Begrebsforvirring eller Uvidenhed hos det ærede Medlem, at det ærede Medlem siger, at det er ligegyldigt, om det er Skat eller Skyld, for det er ligegyldigt, om man betaler Grundrente til det offentlige eller Grundrente til Pengeinstitutterne i den Form, man nu betaler det, men der betales nu Skatter til det offentlige. Er det dog ikke bedre, at man betaler Grundrente til de offentlige Kasser og sparer Skatterne? Jeg skulde tro, at hvad det ærede Medlem sagde til den højtærede Justitsminister, at en 12 Aars Elev kunde forstaa det, det kan man om dette sige til ærede Medlem selv.

Det, der er sket indtil i Dag, er nemlig udelukkende Venstres Værk. Venstre har gennem sine Skattelove skabt en saadan Situation for Landbruget, at Landbruget er kommet i den samme Stilling, som snart hele den øvrige Befolkning, at det skal leve ved Understøttelse fra Staten. Det er alt sammen kommet, fordi Venstre i sin Uforstand har ført os ind paa en Politik, hvor det kun er et Tidsspørgsmaal, naar Bristepunktet naas. Men det er ingenlunde tilfældigt, det er sket.

Hvis man nedsætter den faste Ejendomsbeskatning — og man kan tage en hvilken som helst Ejendom her i Landet, en stor eller lille —, betyder det oplagt, at man skaber Plads til en forhøjet